

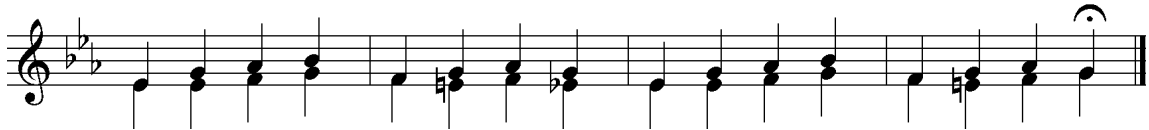
0003. Boże wieczny

t.: XVII w. (Miod)

m.: Klon.

1. Bo- że-wiecz-ny Bo- że ży- wy, Od-ku- pi- cie - lu praw-dzi-wy,
2. Któ- ryś jest na wy- so- koś- ci, Schyl nie- ba, u - życz li - toś- ci,
3. O nie-bies- kie gó - ry sro- gie, Spuść- że ro- sę na u - bo- gie
4. Nie trzy- maj- cie Przej- rza- ne- go, Chmu- ry, swo- im dżdżem nasze- go
5. Przyjdź co ry- chlej, Mi- ło- sier- ny, O Bo - że, czło- wiek mi- zer- ny,

1. Wy- słu- chaj nasz głos płacz- li- wy, Wy- słu- chaj nasz głos płacz- li- wy.
2. Spuść się w na- sze głę- bo- koś- ci. Spuść się w nasze głę- bo- koś- ci.
3. Daj- cie nam Zba - wie- nie dro- gie. Daj- cie nam Zba - wie- nie dro- gie.
4. Przy- nieś- cie Spra- wie- dli- we- go. Przy- nieś- cie Spra- wie- dli- we- go.
5. Cie- bie cze- ka, To- bie wier- ny. Cie- bie cze- ka, To- bie wier- ny.